

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzendeők.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.</p>
---	--	--	---

Midőn a magunk és az ország érdekében cselekszünk.

A 80 milliós arany járadékkölcsön kibocsajtása csakugyan ténynyé vált és f. hó 9-ik és 10-ik napjain nyilvános aláírásra került Európa főbb pénzpiacain. Ez az első járadékkölcsön, melylyel az állam a bel- és külföldi pénzpiacokon szerencsét próbált.

A kibocsajtott arany járadékkölcsön kötvényei előmutatóra szólnak s a következő összegekről vannak kiállítva, u. m. 100 frt., 500 frt., 1000 frt., 10,000 frt. aranyban, a kötvény szövege szerint a kölcsön után 6% kamat aranyban fizettetik minden év január és július havának elsején.

Az aláírási ár (kibocsajtási ár) az olyan kötvényeknél, melyekre a befizetés részben I-ső kibocsajtású kincstári utalványokban történik (ezek elfogadtatnak befizetésül, mert a kölcsönből 45 millió frt. ezek beváltására fordítottak) 82³⁰/₁₀₀ arany frtban, teljes készpénzben történendő befizetésnél 80⁸⁰/₁₀₀ arany frtban lett megállapítva.

Minden 100 frtos, névleges értékű kötvényért tehát 82³⁰/₁₀₀ arany forint fizetendő, ha a fizetés kincstáruitalványokkal történik; 80⁸⁰/₁₀₀ frt., ha készpénzben történik a fizetés.

Kedvezőbb elhelyezési alkalom a rendelkezésre álló tőkéknek aligha kínálkozik, midőn a törvényes kamatláb 8 % -ban van megállapítva, és e járadékkölcsön után 7 1/2 kamatnál többet fizet az állam, mert a 100 frtos kötvényt az állam 82³⁰/₁₀₀ vagy 80⁸⁰/₁₀₀ frtéért adván a 6 arany frtot, ezen

összeg után fizeti tényleg s így 100 frt. kölcsönért 7 1/2, vagy csaknem 8%-ot kap az államnak hitelező.

Ismételjük, hogy ennél kedvezőbb elhelyezési alkalom aligha kínálkozott a rendelkezésre álló tőkéknek s az így államkötvényekbe elhelyezett tőke használata előnyösebb, mintha az ingatlanra való bekebelezés mellett kölcsönöztetett volna ki.

Előnyösebb azért, mert míg risico épen úgy nem jár vele, mint a jelzálog által biztosított kölcsönöknél, míg a kamatláb csaknem oly nagyságú, mint a törvényes kamatláb, addig a tőke feletti szabad rendelkezést biztosítja, mert a kölcsönből tőkét mindenki akkor vonhatja ki, mikor pénzére szüksége van, mikor azt jobban hasznosítani véli más vállalatokban. Erre módot nyújt az értékpapírok vásár-piacza, a börze, a hol e kötvénybeli követelését bárki, bármely órában realizálhatja.

És e hó elején örömmel olvastuk a hirlapokban, hogy a magyar járadékkölcsön iránt nagy volt az érdeklődés.

Meg is érdemelte azt, mert általa érdeklődést tanusítottunk a haza ügye iránt, de meg cselekedtünk a kölcsön előnyös voltánál fogva a saját jól felfogott érdekünkben is.

Az államnak a külföld előtti hitelének nagy mérvű erősödésére és szilárdulására hat az, ha azon állam polgárai is biznak annak hiteloperatiojában s eredményessé való tételében versenyre kelnek egymással, de ettől eltekintve, az állampolgárok saját érdeke is azt kívánja, hogy a kölcsönökért fizetendő kamatok ben az országban maradjanak és ne vándoroljanak a külföldi tőkék zsebeibe.

Örömmel constatáljuk e lapok hasábjain, hogy városunkban is úgy fogták fel az ügyet, mint a haza és a magunk érdekét és a főváros is a nagyobb vidéki városok példáját követve, megragadták az alkalmat, hogy a magyar nemzet e téren való életrevalóságának igazolásához hozzájáruljanak s az önálló állami lét iránti helyes érzékét Magyarország lakosságának ez ügynél is kifejezésre jutni segítsék.

A három pénzügyintézet, mely városunkban a hitel- és pénzforgalmat közvetíti, nyert értesülésünk szerint, tekintélyes összeggel vesz részt az arany járadékkölcsönben. A „Kecskeméti Takarékpénztár” 10,000 frttal, a másik két intézet öt-öt ezer frttal, mi hangos bizonyítéka annak, hogy ez intézetek a haza ügyét szívükön viselik egy részről, de más részről igazi érdekeik teljes tudatában is vannak.

A „Kecskeméti Takarékpénztár” igazgatótanácsában, midőn f. hó 7-én a kölcsönügy elhatározás alá került, felmerült ugyan azon nézet, hogy sokkal célirányosabb, ha a takarékpénztár ez összeget is a helybeli polgárok között helyezi el s talán a kamatlábat lejjebb szállítja. E nézet azonban meggyőző czáfolatot nyert, mert a „Kecskeméti Takarékpénztár” az utolsó hónapokban nemcsak hogy a hitelügyeket teljesen kielégíteni képes volt, hanem tekintélyes összeget kénytelen volt 5% mellett más pénzügyintézetnél gyümölcsösztetni. Találkozott az igazgatótanácsban olyan egyén is, a ki a magyar járadékkölcsönt a kormány és nem a haza ügyének tekintette s apellált arra, hogy ő a maga részéről szívesen tanúsít áldozatkészséget valahányszor

TÁRCZA.

Grion báróné.

Elbeszélés.

(Folytatás.)

— S tehettem volna-e önt boldoggá? — kérde a báróné — midőn ön soha sem érezte velem, hogy tölem várja azt.

— A házasságot tehát ön üzletnek tekinté, melynek egyedüli célja pénz, avagy rangszerzés? Ha ezt tüzte ki házassága céljául, akkor igaza van, én önnek rangot adtam, ön nekem vagyont s így egymás irányában nincs többé semmi kötelezettségünk.

Erre a báró felkelt, a báróné pedig lesujtva e szavak gúnyja által, nem volt képes helyéből mozdulni.

Grion távozni készült, lassú léptekkel ment az ajtóhoz, ott megállt s visszatekintett nejeire, ki ekkor már zsebbelijebe rejtve arcát, keserűen könnyezett.

— Bocsánat asszonyom, hogy kellemetlen percet szereztem önnek — szólalt meg hosszú szünet után a báró — jó éjt asszonyom, jó éjt!

A báróné zokogva mondá: „uram ne távozzék.” Grion megállt, egy percze megindultnak látszott. Aztán közelébb lépett a bárónéhoz. A báróné még mindig sirt. Grion már magához akará nejét ölelni, de egyszerre csak megállott. „Nem — susogá halkán — e pillanat kedvező arra, hogy sorsát tudassam vele.”

— Ne sirjon báróné, — szólalt meg azután oly hangon, mely nem mutatott arra, hogy sajnálja nejét.

A báróné férjéhez lépett. „Bocsásson meg — mondá férjéhez megindulva — én érzem vétkeimet, elragadtatva a fényűzés és tündökölni vágyás által feledém, mivel tartozom önnek mint férjemnek. A nap minden óráját egymásnak kellett volna szentelnünk, de sem én sem ön nem követeltük ezt egymástól.

— Ön természetesen nem követelheté azt, mivel azon perczek, mit velem együtt kellett volna töltenie, sokkal unalmasabbak lettek volna, mint azon órák, melyeket Karr kapitánnyal töltött el.

— Ne hivatkozzék udvarlóimra — kiáltá a báróné.

— Szívesen hivatkoznám, higgye el asszonyom, ama boldog perczekre, melyeket nekem szánt, de vajmi kevesek azok!

— Igen, kevesek, mert ön futva társaságomból, többre becülé a főváros frivol élveit s azok között nem jutott önnek ideje arra, hogy nejevel éreztesse: miszerint az ön szívében csakugyan van egy ér, mely nejeért dobog.

— Ah ön replikálni akarja a szemrehányásokat? — kérde gúnyosan a báró.

— Igen, mivel ön szívtelenül sorolja el vétkeimet, melyek azonban korántsem oly nagyok, mint azok, melyek az ön lelkiismeretét vádolhatják. Én érzem, hogy hibáztam, de ön által elhanyagoltatva nem volt más menekvésem az unalomból, mint...

— Mint az udvarlók hizelgő szavaiban gyönyörködni — vágott közbe a báró.

— Igen, a mi által még korántsem hibáztam

annýra, mint ön, midőn a „Caffé de Zion” titkos kabinetjében ezeket tön koczára.

A báró kellemetlenül volt meglepetve neje eme nyilatkozata által.

— Ki mondá önnek e hazugságot? — kérde a báró, nem titkolhatván el zavarát.

— Karr egy levelében figyelmeztet.

— Ah Karr kapitány? Ez embert gyűlölöm mint a föld hitvány férgét. Ó... ő írta önnek? de az lehetetlen.

A báróné felkelt s íróasztalából elővette a kapitány levelét.

A báró átfutá szemeivel a levelet, aztán összegyűlöltve zsebébe tevé. — Mily könnyű önnek asszonyom megválni e levélkétől — szól nyugodtságot színelve — de ha a rózsaszínű levélkék valamelyikét kérném??...

— Meg lehet győződve, hogy nem fognam átszolgáltatni.

— Mert azokban mindenesetre találék olyasmit, a mi felvilágosítást adhatna az ön szerelmi viszonyairól.

— Higgye el, hogy a rózsaszínű levélkék között nincs egy sem, mely annyi szemrehányást tenne nekem, mint önnek csupán ez az egy tett.

— Igaza lehet — szól a báró lassú hangon. — Önnek titkait levelei zárják, melyek bármely perczen lehetnek a lángok martalékává, de az én hibáimat, melyeket ön úgy is sejtethett már, feltárta önnek Karr kapitány. — Grion ez utóbbi szavakat oly lágyan ejté, hogy a bárónét megindítá.

— Ne higgye uram, hogy azt akarom, hogy titkaim legyenek, látom miszerint házasságunkban egy fordulópont állott be, itt tehát íróasztalom

a haza ügye kívánja, de a kölcsönben való részvétel ellen szól.

A magyar járadékkölcsön kibocsajtása által azonban nem veszi igénybe a kormány a haza iránti áldozatkészséget, sőt ellenkezőleg a magas kamat útján módot nyújt a tőke biztos és kellő elhelyezésére s módot nyújt arra, hogy az állami kamatból minél nagyobb összeg származzék vissza a magyar polgárokhoz. És ez nemcsak a kormányt, hanem a hazát és polgárokat érdeklő ügy s midőn a pénzintézetek a kölcsönben részt vesznek, cselekszenek az ország, de főleg a saját érdekükben is.

Egyleti élet.

A Casino-egyesület f. hó 7-én közgyűlést tartott, melyben az egyesület ez idő szerinti elnöke, Lestár Péter úr a választmány nevében jelentést tett arról, miszerint ez évvel azon hat éves időszak, melyre az egyesület legutóbb alakult, letelik s így előáll azon kérdés, vajlon az egyesület újra alakulása szükséges s kívánatos-e? A választmány nézete az, hogy a Casino-egyesület a társas élet fejlesztése és biztosítása szempontjából nélkülözhetetlen; minél fogva az egyesület újra alakulását szükségesnek látja s erre nézve a következő módozat igénybevételét ajánlja. Bocsáttassanak ki aláírási ívek, a melyeknek aláírására mindenki, a ki a Casino-egyesületnek tagja jelenleg, jogosítva van. Az alakulás új hat évi időszakra történjék, ugyancsak évi 10 frt. tagsági díj mellett, a mely fél évi előleges részletekben lesz fizetendő. A magukat aláírt tagok igazolása pedig egy az alakult közgyűlés által választandó bizottságra bízattassék.

A közgyűlés helyesléssel fogadta a választmány előterjesztését, csak a tagok igazolásának módosítására nézve mondotta ki azt, hogy az a magukat újra aláíró tagok közgyűlése által lesz elhatározandó.

Indítvány tétetett az iránt is, hogy a Casinóban más kezelés hozattassék be, mert daczára annak, hogy a kecskeméti Casino-egyesület egyike a legregibbnek a hazában, még eddigelé nem tudott annyira menni, hogy saját helyisége legyen, sőt mindig attól függ a helyisége kérdése, vajlon a város akarja-e azt rendelkezése alá bocsájtani, avagy sem.

E tekintetben miután határozott s a kezelés módozatát is megjelölő indítvány nem tétetett, a választmány hivatott fel a tárgynak megbeszélése s esetleg a jövő közgyűlés elé teendő terjesztésére.

A kecskeméti gazdasági egyesület ez évben szintén befejezi második négy évi időszakra terjedt pályafutását s a választmány a jövőre való alakulást előkészítendő, a következő felhívással ellátott aláírási-iveket bocsájt ki:

Felhívás.

A kecskeméti gazdasági egyesület ez évben második négy évi időszakra terjedt pályafutását fejezi be.

Multja kétségtelen bizonyosságot tesz arról, hogy feladatát sikerrel és elismerést érdemlőleg töltötte

be, midőn ezerszeres akadályokkal küzdve, csekély anyagi erőket rendelkezve is, biztos kézzel hatott közre Kecskemét és vidékén a kiváló fontossággal bíró mezőgazdasági fejlesztésére.

Pályafutásának egész idején keresztül valódi forrása volt minden, a vidék mezőgazdaságára vonatkozó mozgalomnak, melyet élénkíteni, szélesebb körben terjesztetni, a korszerű mezőgazdasági kérdések iránt figyelmet, érdeklődést ébresztetni soha el nem mulasztotta.

És erős akarata, nem csüggedő ügyszeretete, éber tevékenysége által bizodalmat keltett nemcsak a nagy közönségnél, hanem a kormánynál is, mely az egyesület tevékenységének jó akarattal támogatását már többször éreztette s azt a jövőben is támogatni ígerte.

Ezen előzmények után, melyek az egyesület életképességének erős bizonyítékai s a jövő pályafutásának szép reményekre jogosító hírnökei, az egyesület egy újabb négy évi időszakra leendő megalakulása kétségkívül a közönség tárgyát képezi.

Azonban addig is, míg a legközelebb megtartandó alakuló közgyűlés ez ohajt tolmácsolná, a választmány kedves kötelességének ismeri felhívni Kecskemét és vidékének polgárait, hogy a gazdasági egyesületet 1878. évi januáriustól újabb négy évre való megalakulása- és jótékony kihatású munkásságában tömeges résztevésével és aláírásával támogatni sziveskedjenek.

Az egyesület a jövő 4 évben is a tisztelt közönség és egyes hazafiak részéről alapítói és rendes tagsági minőségben támogattatik.

Alapszabályaink értelmében az alapító tag által 100 frt. vagy készpénzben befizetendő, avagy 5% kamatfizetésre alapítvány-levéllel becserélhető; a rendes tag által két félévi részletben évenként 5 frt. fizetendő.

A rendes tagsági díj az illetőnek időközti elhunytával megszűnend.

Kecsegtetjük magunkat azon reménnyel, hogy az egyesület támogatása el nem fog maradni a tisztelt közönség részéről s a gazdasági egyesület új megalakulásával az eddig is tanúsított törhetetlen akaraterővel munkálанд közre a vidék mezőgazdasági érdekeinek képviselésére s az üdvös siker létrehozására.

Kelt Kecskeméten, 1877. okt. hóban.

A kecskeméti gazdasági egyesület választmánya.

Hazánk és a nagyvilág.

A belpolitika terén még mindig csapkodnak az erdélyi mozgalom hullámai s nem egy érdekes mozzanat, nem egy figyelemre méltó combinatio merül föl az események medréből. Jóllehet az egész kalandos vállalat sokkal jelentéktlenebbé törpült most már, midőn annak részletei is tudva vannak, mint eleinte hittük. Epen ezért az egész közvélemény kebelében rossz vért szültek a tömeges elfogatások. Túlzott kormányi intézkedésnek tartja mindenki, mely csak az ellenzék malmára hajtja a vizet, és nem ok nélkül.

Érdekesnek tartjuk a következő részletek megemlítését:

Kézdivásárhelyről okt. 3-ról ezeket írják: Elfogatások folyton tartanak. Senki magát házában

egyik Dorfer úr maga, a másik Grion báró volt, kinek vonásain még most is azon izgatottság vala látható, melylyel ezelőtt négy nappal neje szobájába lépni láttuk.

A két férfi mereven nézett maga elé, mi végre a csendet a báró szakította meg.

— Dorfer úr, egy óra mulva kin leszünk a dornbachi erdőben, hogy Karr kapitánnyal megvívjak . . .

— Én ha ön helyzetében vagyok — viszonzá Dorfer — egy pár héttel későbbre halasztottam volna a vivás napját, mert nem kell báró úrnak felednie, hogy Karr kitünő lövő és . . .

— És az én halálom bizonyos — egészíté ki Grion — a mire azonban el vagyok készülve.

Dorfer a báró arcába tekintett, ki felkelve néhány lépést tön, karjait egy támlásszékre nyugtatva. Szemeit a földre szegzé, keze reszketett.

Dorfer sejté, hogy a báró mondani akar valamit, azért megszóllította.

— Báró úr ma fölötté izgatott.

— Meg lehet győződve, hogy nem a haláltóli félelem tesz azzá, mert az élethez úgy sem ragaszkodom többé, melyben boldogságot nem remélhetek.

— A reményt ne veszítse el.

— Nem veszitem el, mert tudom, hogy éltem mely pillanatában dobtam azt el magamtól. Ön Dorfer úr még emlékezni fog azon végzeteljes hajnalra, a midőn a „Caffé de Zion“ titkos kabinetjében találkozáink.

— Báró úr akkor sokat veszített.

— Mindent, — sohajtá a báró — utolsó pénzem vittem ekkor oda, remélve, hogy a szerencse mely mindig ellenem fordulni látszott, most az

biztosnak nem érzi. Házmotozások is folynak és tartanak.

A „Pol. Corr.“ szerint az orosz főhadiszálláson már jóval ezelőtt értesülve voltak a tervezett magyar—lengyel—török szabad-csapat diversioról. Orosz részről minden előkészület megtörtént a tervezett diversio meg-hiusítására.

Rendkívül érdekes, a mit e tárgyban a „Pesti Napló“ ir. Többek közt ezeket mondja:

„A dolognak legkomolyabb oldala az, hogy a mi székelyföldön tervezetett, csak egyik jelensége egy sokkal nagyobb, általánosabb mozgalomnak. Nem helyi mozgalom volt a székely betörés terve, bár sokaknak ilyennek látszik: a székely betörés csak ága volt egy fának, melynek gyökere monarchiánk határain is túl terjed s messze benyúlik Oroszországba. Kevés székely gondolta, hogy midőn ő hátba akarja támadni az orosz hadsereget s katasztrófát idézni elő Bulgáriában, akkor szövetséges társa az orosz forradalomnak s nem egyéb, mint előcsapata a lengyel felkelésnek.

Bécsben kisült, hogy az ott lefoglalt nagyobb fegyverszállítmányok nem többé Erdélybe, hanem Varsóba és Szentpétervárra voltak szánva. Ha a székely kirohanás sikerül, az orosz nihilisták és a lengyel menekültek proclamálják a forradalmat.

Egyelőre e terv is dugába dőlt. De a symptoma nevezetes.

Innen van, hogy a székely mozgalom oly ropant feltűnést okozott egész Európában. Egy hirtelen villám rémes világításba helyezte földrésznünk keletét s megijesztette az embereket. De a villám hirtelen kialudt s most minden ismét sötét és csöndes.

A „Times“ is foglalkozik az erdélyi mozgalommal. Okt. 4-ki számában általános elmélkedésbe bocsátkozik a magyarországi hangulat fölött. Elismeri jogosultságát amaz érzelmeknek, melyekkel Oroszország iránt viseltetünk; csodálkozik azonban, hogy ez érzelmeinkből az elnyomott „raják“nak is juttatunk, holott szabadságszerető nép létüinkre rokonszenvezniük kellene a felszabadulásukért küzdő fajokkal.

Erre azt mondja az „Ellenőr“: „A „Times“-nek tökéletesen igaza van. Nekünk valóban rokonszenvezni kellene a felszabadulásukért küzdő fajokkal. És fogunk is rokonszenvezni kétségkívül, mihelyt a „Times“ felfedezi nekünk azon fajokat, melyek a szabadságért küzdenek. Egyelőre azonban ily nemes fajokat nem mutatott még fel a keleti háború. A föllázadt bolgárok-, bosnyákok-, hercegovczok-, czernagorcok- és szerbeket muszka bérben, muszka parancsra, muszka czélokért látjuk ölni, pusztítani, hitet szegni. Szabadságharczot nem látunk sehol.“

Kiváló figyelmet érdemelnek ez ügyben az orosz lapok nyilatkozatai. A „St. Peters. Vied.“ ezeket írja: „Az expeditio célja lett volna a basi-bozokok által támogattatva, a romániai vasúttakat lerombolni és az orosz hadsereg közlekedését elvágni. Ha ezen fondorlat sikerül, Ausztria-Magyarország önkénytelenül a háború örvényébe sodortatott volna. Ezen összeesküvés igen fontos tanulságot tartalmaz Ausztria számára.

Folytatás a mellékleten.

kulcsa, mely egyszersmind kulcs netalán létező titkaimhoz is.

Ezzel egy kulcsot adott át a bárónak, ki lecsüggesztett fővel állt ott. Kebléből egy sohaj emelkedett fel s átvevé a báróné által neki nyújtott kulcsot. Egy percig habozni látszott, de midőn látta neje nyugodt tekintetét, meggyőződött, hogy neje, daczára udvarlói nagy számának, a hűséget, melyet az oltárnál neki esküdött, mégis megőrizé.

— Nos báró, használja a kulcsot — ösztönzé a báróné férjét, miközben karjába ölté karját.

A báró egész testében megrázkódott midőn a lány kéz érinté.

E perczen zongora hangjai hallatszottak a szobába, a második emeleten valaki az „Oh mily szép az élet“ című melodiát játszá.

— Hallod Alfonz, „Oh mily szép az élet“ — kiáltá a báróné ábrándosan s férjéhez simult. Grion kibontakozott neje karjai közül.

— Szép míg remény van — válaszolá alig érthetően s távozni készült. Egy percze kigyuladt arca s a báróné kezét ajkaihoz vonva felkiáltott:

— Te angyal vagy Nanette — s gyorsan a mellék terembe vonult.

A báróné csodálkozással tekintett utánna s maga sem tudta miért, keserű sirásra fakadt, az ablak támlájára téve karját.

Nem sokára est lőn. A hold nyájas arcával betekintett a báróné szobájába, megvilágítva halvány vonásait. Sejtette-e vajlon mi sors fogja érni? nem tudhatjuk, arca legalább nyugodtságot árult el.

VIII.

Négy nap mulva a Dorfer-féle palota egyik termében két férfi ült egymással szemközt. Az

egyszer talán mosolygó arczczal fog rám tekinteni, de nem tekintett soha, sőt nem eléglé meg, midőn elveszítém azt, mit becsületem koczkázata nékül veszítheték, hanem a daemon elfogadni késkteté az ön által kölcsönül felajánlott összegeket is. Azóta két hó mult el s én nemcsak hogy önnek tartozásomat le nem róhatám, hanem új kölcsönöket vevék fel, a melyek ma már jóval felülmulják nóm vagyonának értékét. En tehát, mint koldús állok a nagy világban, kit hozzá még azon gondolat ijesztget, hogy a következő órában már a megcsalt hitelezők becstelenségét fogják kikiáltani. — Itt a báró elhallgatott s várta, hogy Dorfer mit fog felelni.

Dorfer némán figyelt.

— Ön nemde nem érti, mit tesz az koldússá lenni — kérdé a báró keserűen — s koldússokká tenni azokat, kiknek boldogítását kellett volna szem előtt tartani? . . .

Dorfer úr elfordítá arczát, hogy felindulását, melyet a báró szavai okoztak, titkolja.

— Tekinthelek-e én nyugodtan a halál elé, midőn aljas szenvedélyeknek hódolva, könnyelműen odadobtam nőmet — gyermekemet a nyomor áldozatául? Hah Dorfer úr! ön nem értheti e helyzet nyomasztó terhét, mely megállítja a szív verését s szétmarczangolja a kebel nyugalmát, a tudat pedig, hogy még a hideg sírfedte porokra is átkot mond a nő s a gyermek, kiket boldogtalanná tevék, a pokol minden kinjait bele leheli a szívbe, hogy az megrepedjen.

— Szegény báróné! — sohajtá Dorfer.

— Szánja őt Dorfer úr, ő felette szerencsét-

A győztes Törökország lehetővé tette volna Magyarországnak, minden köteléket szétépíteni Ausztriával. Következésképpen az Oroszország ellen irányult mozgalom tulajdonképpen véve Ausztriát illetőleg antidynasztikus jelleggel bír.

A „Novoje Vremis“ a legio tervét kis forradalomnak nevezi s angol arany pénz gyümölcsének tartja.

A „Hon“ szerint „a mozgalom főrendezője, ki budapesti intézőkkel állott kapcsolatban, már túl van a határon.“

Ez pedig nem más, mint Ugron Gábor, kire vonatkozólag ezt írják Fiuméből a „N. W. Abendblatt“: Ugron Gábor álnév alatt két napig időzött itt s azután elutazott Francia- és Angolországba.

A belpolitikában a székely ügy mellett főfigyelmünket a magyar arany járadékkölcson kibocsátása vonja magára.

Két éve mult, hogy a magyar kormány Európa leghatalmasabb pénzerőiből megalakult consortiummal e kölcsönt megkötötte, de kedvezőtlen körülmények nem engedték azt eddig piacra hozni.

Most hogy a kibocsátás megkezdődött, a külső belföldi pénzi piacok vetekedve a legtekintélyesebb összegeket írják alá, fényesen bizonyítva Magyarország hitelképességét, melyet bizonyos körökben mindig úgy szerettek kicsinyelni.

Hazafias, meleg hangon irt cikket közöl ide vonatkozólag az „Ellenőr“, — melyből nem mulaszt hatjuk el, hogy részleteket ne közöljünk.

Az „Ellenőr“ ezeket írja:

„Magyarország hitele a pénzpiacra apellált. Megjelent Bécs, Páris, London, Frankfurt, Amsterdam, Berlin, Brüsszel piacán s szólt: a magyar nemzet államfenntartó erejében, a magyar állam jövőjében, felvirulásában, megrendíthetetlen alapjain vetett bizalom nevében s erejénél fogva ismerjete el, becsüljete meg. Tegyetek nekem a szerint igazságot, a mint az eredményekre utaló igyekezet őszinteségében, a törekvés állhatatosságában megbiztok.

De midőn ily szavakkal áll Magyarország hitele elő s kíván bizalmat, megemberelést, a nemzeti becsület és életrealóság védpaizsára, mint egyetlen biztosítékra ütve, melyet a tőke pénznek bizalomért cserébe felajánl: ki hallja meg első a felhívó szót, ki kövesse azt legelő, ha mi nem, Magyarország fiai?

Isten legyen irgalmas az édes anyának, kit a tulajdon gyermeke elhagyott.

Polgárok! hazafiak! Magyarország édes gyermekei! a nemzeti becsület kérdése ez. A legszerényebb forint, ha magyar járul vele a magyar államhitelem megemberelésére, súlyosabbat nyom a világ szeméi előtt jelenünk és jövőnk javára, mint a külföld nehéz szinaránya, büszke milliói.

S mi nem is kételkedünk abban egy pillanatig sem, hogy az ország pénzügyei, nagy tőkái és nagy birtokosai illő részt fognak venni a nemzeti kölcsön fedezésében.

De ez nem minden.

A kis tőkék, a takarékoság és szorgalom félretett fillérei is ott legyenek. Itt nem a pénzösszeg, de a résztvevők száma az elhatárhoz.

Polgárok! hazafiak! járuljunk szerény forintjainkkal a magyar hitel, édes mindnyájunk hite-

lének fölemelésére! Egyesekből áll a nemzet. Ha az egyesek elhagyják, ki álljon helyt az ország ügyéért?

Eddig az „Ellenőr.“ — Ajánljuk sorait polgártársaink figyelmébe.

80 millió erejéig fognak kötvények kibocsátatni. A rente 7 1/2 százalékos kamatozand.

Aláírásokat elfogadnak: a központi állampénztár Budán; a magyar általános hitelbank; az első magyar általános biztosító-társaság és a magyar földhitelintézet.

Az aláírások okt. 9-én vették kezdetüket s már ugyanez nap d. u. 4 órakor 9,563,000 frt. iratott alá.

A külpolitika a lefolyt héten nem sok érdeket mutat fel.

A francziák a manifestumok korát élik. Egyik kiáltvány a másikat követi.

A német sajtó Lengyelország visszaállításának kérdésével foglalkozik.

A harcsteren azonban fontos események történtek.

Mehemed Ali elmozdított a főhadvezénylettől s helyébe Szulejman pasa a sipka szorosi hős lépett.

Ez az egyik.

Ázsiában Mukhtár pasa csunyául megverte Mihály nagyherceget.

Ez a másik.

A szerb-orosz conventio végleg megkötött s okt. 7-én hét dandár útnak is indult a határ felé.

Ez a harmadik.

Érdekes commentárt irhatnánk mind a háromhoz, de a hely szűke miatt csak néhány megjegyzésre kell szorítkoznunk.

Mehemed Ali elmozdítására vonatkozólag a „Hon“ ezeket írja:

„Ez már a második változás a török fővezényletében, a hadjárat hatodik hónapjában. Hogy minő eredménye lesz a legújabb személyváltozásnak: ki tudná azt előre megmondani. De ha az eddigi eredményekről akarunk következtetést vonni, úgy jó reményekre lehetünk feljogosítva. Az eddigi eredmények azt mutatják, hogy Abdul Kerimnél jobb vezér volt Mehemed Ali; Mehemed Alinál viszont több, nagyobb eredményt mutatott föl Szulejman pasa, ki most az előbbinek helyébe lép.

Az Ázsiában vívott győzelmekre vonatkozólag legújabbban ezeket olvastuk:

Mukhtár pasa szerint az oroszok vesztesége 15,000 ember, a törököké 2500.

Mihály nagyherceg e vereség után aligha lesz képes a tél beállta előtt nagyobb szabású hadi operációkra.

A kegyencz boszúja.

Egy sötét lap Oroszország multjából.

Miután Oroszország Nagy Péter alatt a Svéd-ken nyert győzelmek folytán európai nagyhatalommá emelkedett és a svéd tartományok: Jugermanland, Esthland, Livland és Kurland megszerzése által területének mai nagyságára terjeszkedett, ezzel Oroszországban új korszak veszi kezdetét. Mig Moszkva volt a főváros, a csárok inkább Ázsia felé irányozták tekintetüket, mint a melynek lakói

és szokásaival az oroszok közelebbi rokonságban voltak, mint az európaiakéval; de mióta a nyugoti kulturához közelebb fekvő Pétervár lőn a birodalom székhelyévé, és nagymérvű befektetések és építkezések folytán virágzásnak indult, Oroszország keleti birodalomból nyugotivá lett. A nagy császár ernyedetlen tevékenysége gyökeres átalakulásokat eredményezett. Kereskedelem és hajózás, országutak, csatornák és kikötők építései által lendületet nyert; a belső forgalom, ipar, kézimunka, bányászat különös kedvezményeknek örvendettek, sőt egy tudományos akadémia alapítása által a tudományosság és magasabb műveltség terjesztéséről is gondoskodva lőn. A kormányzat és rendészet is, a többi európai abszolút államok példájára új szervezetet nyert, mi által az uralkodó hatalma emelkedett, a nemeseké (bojároké) pedig alább szállott. Alexis, Nagy Péter fia azonban nem volt barátja a nyugoti kulturának és a kormány székhelyét ismét Moszkvába akarta visszahelyezni. Hiába volt Péternek minden igyekezete, hogy Alexist reformjai elfogadására és folytatására megnyerje, — és miután Alexis, atyja minden buzgó törekvésének daczosan ellene szegült, sőt hajthatlan nyakasságát az által, hogy több hasonérzelművel a birodalmat elhagyá, még inkább kimutatta, — Péter aggódni kezdett az általa életbe léptetett intézményekért s ennek folytán fiát elfogatván, halálra íteltette. Hogy vajjon Alexis kivégeztetett-e, vagy az ítélet végrehajtása előtt meghalt, még eddig nincs kipuhatolva.

Nagy Péter halála után nejé I. Katalin lépett a trónra. Az ő és utódja II. Péter uralkodása alatt Mencesikoff, ki a legalsóbb osztályból (állítólag pástétomsütő volt) a császár kegyenczévé és mindenható miniszterévé emelkedett, gyakorolt a kormányzatra legnagyobb befolyást. — De azon perczben, midőn leányát a fiatal császárral vélte eljegyezhetni, megbukott és szibériai száműzetésében végezte napjait. II. Péter után Anna lépett a trónra. Kegyencze a szépségéről és szenvedélyességéről híres Biron volt, kinek jellemzésére szolgáljon itt a következő, történetileg kevésbé ismert, de való esemény.

Biron egyszer könnyű szánjában, csak bizalmas szolgálója Pauló által kísérve, Volhynián utazott keresztül. Midőn Dubev nevű kis városkán hajtat végig, megpillantja egy ablakban a szép W. Feodorownát, ki nagy aggodalom és epedés közt várja 3 nap előtt Ovrucsba, barátaihoz utazott atyját.

W. Feodorowna szép volt, nemcsak az általános fogalom szerint, melynek biborajk, gyöngy-sorfog, hókebel, szép görög orr, ében fűrtök stb. képezik jelzőit, — nem! Feodorowna szépsége ama klasszikus jelleggel bírt, melyet világhírű mesterek műveiben csodálunk, s melyhez itt még légies finomság és kedvesség járult. Az a türelmetlenség pedig, mely vonásain oly tisztán tükröződött vissza, az az aggodás a szerető atya után, oly valami kimondhatlan bájt kölcsönöztek külsejének, mely megnyer és elbűvöl egyszerre.

Egy pillanat alatt Biron szívében szenvedélyes szerelem lobbant Feodorowna iránt. — Miután a legközelebbi csapszék korcsmárosától tudomást szerzett a felől, hogy Feodorowna egy odavaló gazdag bojárnak W.-nek leánya, a ki most Ovrucsban barátainál tartózkodik s így leánya egyedül van otthon, — a legszebb egyenruháját öltve föl, azon-

lenné lőn, midőn kezét nekem adá, mert én nem boldogithatám soha.

— Nem boldogithatá? — ismétlé Dorfer.

— Nem, mert akkor már, midőn én őt nőül vevém, érzelmeim sokkal fásultabbak voltak, hogysen őt szeretni képes lettem volna s csakis vagyona, mely egy időre azon reménnyel kecsgettett, hogy azzal magamnak élvezet szerezhetek, volt házasságom indoka. Nem szeretvén őt soha, menekülni ohajték társaságából s odadobtam őt hiúsága s nagyravágysága áldozatául, a melytől mily kevés erőbe került volna visszatartani! Hisz oly fiatal, csaknem gyermek volt még, midőn nőül vevém, gyermekeknek pedig még nincsenek olyan szenvedélyei, melyek nem engednének az orvoslásnak. Én azonban nem kívántam e szenvedélyeit orvosolni, sőt élesztém azokat, midőn a magasabb körök szédítő világába bevezetém a polgárleányt, megméltelyezni ohajtván szívének tiszta érzelmeit.

— Ön a túlságig vétkesnek tartja magát — mondá Dorfer halkán.

— Magam is azt hívém ezelőtt négy nappal, hogy a báróné is egyik oka saját szerencsétlenségének, de meggyőződtem, hogy nem s önnek kényserülve vagyok bevallani azt, őszinteségem talán könyörületre fogja bírni.

— Folytassa báró úr.

— Ez óra lehet, hogy utolsó életemben, azért hallgasson ki — szállalt meg újra a báró, összeszedve erejét. — Nem titok előttem Dorfer úr — folytatá lassú hangon a báró — az ön kiléte. Az indokok ugyan ismeretlenek előttem, a melyek önt arra birták, hogy elhagyja szülővárosát s nevét Dorferre változtassa, de ha a multa visszagondo-

lok, az sejteni engedi, hogy önt nőm iránti vonzalma készitette arra, hogy Bécsbe jöjjön s ön a szerelem tiszta érzelmeit hordja keblében még most is nőm iránt. Ezt ne is tagadja ön, mert meggyőztek erről az ön tettei.

— Én csak annyit tettem, mennyit a felebaráti kötelesség parancsolt.

— Nem akarok Falvasy úr önnek ellentmondani, hanem annyit merek állítani, hogy ön engem már akkor is ismert, midőn Nanettet nőül vevém s nekem még akkor tudomásomra jutott, hogy ön Annát bálványozá, a mi feljogosít arra, hogy őszinte legyek. A mióta Bécsben vagyok, családi életünk nyílt titok volt a világ előtt s így nincs sok mondani valóm a multat illetőleg, a melyet ön szinte jól ismer, de egyet tudomásomra kell önnek hoznom. Nehány nappal ezelőtt tisztában voltam már azzal, miszerint tovább élnem lehetetlen s én számot vetve életemmel, már megragadám az öldöklő fegyvert, hogy golyóját agyamba röptsem, midőn egy névtelen levelét vevém, melyben nőmnek szerelmi viszonyait iparkodék velem megismertetni. Ekkor egy gondolat fogamzott meg agyamban s elhatározám nőmmel tudatni a sorsot, mely érne fogja. El akartam előtte mondani, miszerint tönkre tevém vagyont, hogy koldússá tevém, hogy választhat a varrótú s a halál között. Nőm semmi rosztat sem sejtve, épen leánykájával csevegett, midőn szobájába léptem. Külsőm, úgy látszék, meglepte. Én némán ültem egy karosszékbe s elég gyöngédtelen valék őt a borzasztó sejtelmeknek kitenni s csakis azután szólalt meg, midőn a leánykát eltávolítá.

— Hidegen elősoroltam ekkor szerelmi viszo-

nyait s már ott valék: hogy ezeket adjam okául tönkrejutásának, midőn Karr kapitány egy levelét adá kezembe, melyben az elbeszéli neki a „Caffé de Zion“-ban történeteket.

— E levél volt nemde előidézője a párbajnak is? — kérdé Falvasy.

— Igen e levél sértésekre adott alkalmat, de hogy az előbbiekhöz visszatérjek, talán fölösleges is említeni, hogy nőm viszonzá a szemrehányásokat, én pedig a szerelmes levelkékre hivatkozáim, melyeket imádó küldének. Ő erre kevés gondolkodás után kezembe adá íróasztalának kulcsait — én elfogadám s midőn láttam, hogy nem remeg, meggyőződtem, miszerint nőm — bármit beszélt legyen is a világ — női erényeit megőrizé. Bár ne őrizte volna meg, talán kevésbé vádolhatnám önmagam, de így! Dorfer úr — kiáltá ezután fel, megragadva Falvasy kezét — tudna ön könyörületes lenni e nő iránt, ki éveken keresztül érezvén férjének hidegségét, mégis képes volt megőrizni a nők szép erényét? Dorfer úr! ha ön szívében hordott valaha többet nőm irányában, mint a mennyit felebaráti szeretetnek mondhatni, mentse meg nőmet s gyermekemet az általam nekik okozott gyalázattól, a ki is egykor hálát fog érte rebegni.

Itt elhallgatott a báró, arczára könnyesepppek peregtek.

— Ők meg lesznek mentve — mondá Dorfer meghatottan — a bosszú, melyet a báróné általi megaláztatásom keltett fel szívemben, ki lesz tépve örökre.

(Folytatása következik.)

nal gálába tette magát s köpenybe burkolózva sietett azon ház felé, melynek ablakában Feodorownát megpillantá.

Mint nemes, mint a császárnő kegyence, ő, a hatalmas Biron, nem ismert akadályt célja elérésében. Csakhamar elérte a házat s néhány perc múlva ragyogó udvari öltönyében a szép Feodorowna előtt állott. Büszkén és hidegen, de nem nyomhatva el bámulatát Biron vakmerősége fölött, nézett az rá, oly fenséggel és felháborodással, hogy Biron jónak látta tettét, tiszteletteljes távolban és a lehető legválogatottabb szavakkal mentegetni. Feodorowna föllépésének fensége nem hibázta el rá a legtiszteletregerjesztőbb hatást gyakorolni.

Miután Biron csodálásának a leggyöngédebb szavakban adott kifejezést és térdre borulva kérte Feodorownát, hogy engedje meg őt meglátogathatni, bámulhatni, sőt... szerethetni, csak ekkor kezdett életet nyerni szép alakja; mélyen elpirulva, sikrázó szemekkel nézett le a vakmerőre és fölemelt kézzel az ajtóra mutatva parancsoló hangon így szólt: „Azonnal hagyja el e házat, mert ha atyám és jegyese, kiket minden pillanatban várok, önt itt találják, kutyákkal fog kiűzgetni udvarunkból. En megtiltok önnek minden további közeledést, mivel szívem és kezem már másnak adtam!” Ezen szavakkal, a nélkül hogy Biron csak egy tekintetre is méltatná, elhagyta a szobát.

E lealázó visszautasítás az előbb még tiszta érzelmekből fakadt szenvedélyt halálos gyűlöletté változtatta.

Biron szorgos utánjárásának sikerült egy, Anna kormánya ellen intézett összeesküvésnek nyomába jönni, melyben Feodorowna atyja is részes volt. Biron kísérletei, Feodorowna atyját a maga részére megnyerhetni, hajótörést szenvedtek, miután Feodorowna, atyjának hazatérése után ennek mindent elbeszél, s ez ellenszenvét a fennálló kormány iránt, melynek élén Biron állott, csak növelte. A kormány elleni osztoztak az öreg W. elkeseredettségében. Biron az említett fölfedezéssel meglelte egyszersmind az eszközt, melylyel gyűlöletét és bosszuszomját Feodorowna családján kitölthetné. Biron ajánlatára Feodorowna, ennek atyja és jegyese egy ünnepély alkalmával meghívták az udvarhoz. Ugyanaz nap a Newa partján egy csodás jégpalota épült; a mint beszélték, ez a mindenható Biron szeszélyének műve volt, de célját senki sem ismerte. Maga Anna is, számos vendége kíséretében eljött csodálni a jégpalotát, midőn ezer meg ezer színes lampion valóságos tündérpalotává varázsolta azt át.

Midőn Feodorowna, atyja és jegyese az ünnepélyt elhagyák, melyben Anna kegyének nagy mértékben voltak részesei, Biron, czinkosai által mind a hármat elfogatta. Ruháiktól egészen megfosztva a jégpalota három jégoszlopához köttettek és — miután Feodorowna Biron kívánságát néma, megvető arckifejezéssel utasítá vissza, ennek parancsára és jelenlétében addig öntözték őket vízzel, míg a kimondhatlan kínok között elhunyt áldozatoknak, már a harmadszori leöntésnél elhalt tagjait alakatlan jégburkolat vette körül, mire azok fej-székekkel az oszlopoktól elválasztva a Névába dobattak. Néméből: *Szentmiklósi Kálmán*.

Mi történt a színházban?

D'Enneri és Cormon négyfelvonásos színműve „A két árva”, mely szombaton adatott elő, drámai alakba öntött regény. Nem vonjuk kétségbe, hogy egy és ugyanazon téma különböző szempontból felfogva s különböző modorban felhasználva, ép oly jó anyagot szolgáltathat színműhöz, mint regényhez, csak legyen kellő gond és figyelem fordítva arra, hogy az emebben elbeszélés tárgyát képező esemény, amabban mint cselekvény tűnjék fel. Sőt, miután tudjuk, hogy a legjobb s világhírű színművek nagy részéhez az anyagot merő elbeszélések szolgáltatják, hajlandók vagyunk azon meggyőződésünket is nyilvánítani, hogy az életből merített, minden ízében az emberi természet gyengesége és ereje, viszonylagos fensége, s abszolút gyarlóságának bélyegét magán hordó elbeszélés, ha kellő ideje marad kezdetleges alakjának békőiből kibontakozni, s a benne szereplő egyéneket valódi emberekké fejleszteni, olyanokká, a milyekkel a főbb vonásokat tekintve a közéletben is találkozunk, vagy a milyenekről a történet tanúsodik, — a drámai érzékkel megáldott írónak, a legalkalmasb anyag költői teremtő erejének megkísérlésére. Le kell bontani a régi épületet, s a lényeges részekből új terv szerint újat alkotni. De akár lett légyen a fennebb említett darab írói szemé előtt ily elbeszélés, akár nem, színművük nem üti meg azt a mértéket, a mely akár csak a közép-rendűséghez igényeltetik. A két árvának, nem mint várhatnók, cselekvényeit, hanem szenvedéseit adja elő. Még az oly kétségtelenül szép hatodik kép: „Deportálás Cayennébe” sem mutatja nekünk főszemélyét Henriette-t cselekvőnek. A másik árva Louise tett ugyan, a mennyiben koldul, de ez nem drámai cselekvés. A főmozgatók a mellékes szemé-

lyek, az árvák megrontására és megmentésére törekvők. De mindezen hiányok dacára a szereplők dicséretes buzgalmat fejtettek ki, s odaadó iparkodásuknak sikerült az irók hibáját nagy részben feledtetni. Hetényiné, mint Henriette, szépen s érzelemmel beszélt, de az erélyes nyilatkozást igénylő helyeket, mint például a marquis rendutasítását kevéssé emelte ki. Némethy Kornél, mint Louise, helyt állt kis szerepében. Kövesi Sarolta mint Marianne, nagyon takaros volt munkásnőnek; Marianne abban a piszkos légkörben mozog, melyben a Frochard-ok, s Jacques-ot azért szereti, mert ennél külön férfit nem ismer. Jóságosságát ez nem zárja ki, de kívánja fogékonyágát a szép és tiszta iránt; beszéde s játéka jó volt, s a hatodik kép sikere nagy részben tőle függött. Megtapsolták érte őt is, pályatársait is. Frochard asszony szerepe Csabainénál jó kézben volt; kedvvel játszott, s így könnyen átesett rajta; fiai közül Jacques-ot Bokody, Pierre-t Balácsi személyesítette; mindkettő megfelelt kötelességének. Némethy György, mint rendőrnemisztér, Szirmayné, mint ennek neje, Hetényi Béla, mint Vandrey Roger a drámában külön drámát játszottak, — de jól játszottak; az érdem őket, a megrovás az irókat illeti. Ez a második párhuzamosan fejlődő esemény később az árvák sorsán nagy változást idéz elő, melynek következtében az árvák egyike, Henriette Roger-rel házasságra lép, s másika Louise De Linières gróf hiteseiben szülőkre talál. Ez a színmű tartalma, mely sikerét színpadunkon, egyedül színészeinknek köszöni. De ha igazságosak vagyunk színészeink erényei iránt: szeméztűró hibáikat sem hallgathatjuk el. S e végből egyelőre két dolgot még felemlítünk, nem épen megrovásként, hanem mint olyant, melyet lehetőleg mellőzni kérünk. A második képbe közbeszúrt Cliquot-dalt Fleurette (Szigligetiné) a bünbarlang vendégei részére énekli; ezek értelmes és mivel emberek, kékvérű arisztokraták, habár megengedjük, hogy nagyobbára romlottak. Ezek előtt izléstelenséget elkövetni nem szabad, következésképpen a Cliquot-dalt lehetőleg kerülni kell, s ha nem lehet elkerülni, lehetőleg csinnal kell énekelni; de nem szabad azt sem feledni, hogy Fleurette a nagy opera énekese, sokkal büszkébb, semhogy realismusával a chansonette-énekesekkel versenyezzen. Igaz ugyan, hogy Fleurette később deportáltatik, — hihetőleg botrányos élete miatt — de ekkor már nem ünnepelje az aranyos ifjuságnak, hanem ennek szívtelenül elhagyott áldozata. Ez az egyik; a másik az idegen szavak kiejtésére vonatkozik. Hallottunk „szalpétri“-t, „szalpétri“-t, „szalperier“-t. Ez a helyes; a ki így ejti ki a szót vagy nevet, az vagy maga is tud francziául, vagy érintkezett oly emberekkel, a kiknek van fogalmuk e franczia szó kiejtéséről: a másik kettővel élő, járta légyen bár be Francziaországot s az egész világot, s értsen ezer meg ezer dologhoz, az e szó helyes kiejtéséhez nem tud semmit. A kik tehát ehhez nem tudnak, hallgassanak azokra, a kik tudnak hozzá, s ne beszéljenek a közönség megtévesztésére önalkotta nevetséges dialectusban.

A vasárnapi este kizárólag a hazai muzsának volt szentelve; Tóth Ede ismert népszínművét „A falu roszzát” adták elő. A színházlátogató közönség egyrésze elégedetlen volt a programmal, s az előadással sem érte be. Nézetünk szerint lehet ugyan jobb előadást várni, de azért még nem szükséges az előírt műsorozattal elégedetlenkedni. A lefolyt néhány előadás azt tanúsítja, hogy társulatunkban meg van az a komoly törekvés a közönségnek nem csupán elcsépelet darabokat találni fel, hanem azt lehetőleg újdonságokkal is meglepni. Ha már most megtörténik, hogy egy nálunk az unalomig bemutatott darab kerül színre, mikor a vasárnapi közönség igényei veendő figyelembe, ezen megütközni valót nem látunk. A mi az előadást illeti, jobb lehetett volna, az kétségtelen, de kivetni való nem volt rajta. Közönségünk mérvadó része e darab előadásánál mindig az országosan ismert matadorokra gondol, s azokkal hasonlít össze. Ez sem nem méltányos, sem nem igazságos eljárás. Szigligetiné Finum Rózsija semmi esetre sem mérkőzhetik Zsoldosnéval, s azt hisszük, ő maga sem oly elfogult, hogy ezt állítsa; sőt megengedjük azt is, hogy tavalyi Finum Rózsinkkal, Völgyi Gyulánéval sem mérkőzhetik, de ezek már több éven keresztül működő színészek, s Szigligetiné jóformán még csak kezdő. Mi legalább ilyenek tekintjük, mert semmi okunk sincs az ellenkezőt tartani. A színpadra való egykét évi megjelenést még nem tartjuk szereplésnek. E nézetünket támogatják Szigligetiné főhibái is: az indokoltan sietés és az elhamarkodott semmi esetre sem művészies taglejtés és mozgás. Engedjen mindezekhez magának kellő időt, főleg ott, a hol gyorsaságra semmi szükség nincsen. A bukott Finum Rózsija a „becsületes” asszonyokkal szemközt nemcsak azért tanúsít annyi önérzetet, mert tudja, milyen az ő becsületük, hanem főleg azért, mert a természet kiváló kellemmel és büszkeséggel áldotta meg. Ismeri értékét, s tudja azt is, hogy habár csorbult értékében, még nem veszítette el

teljesen. Ezt Finum Rózsija egyénitőjének mindig szem előtt kell tartania. Göndör Sándor Némethy György volt, s alakítását helyesnek tartjuk. Venio nunc ad fortissimum virum, qui fuit Gonosz Pista. Közönségünkben általában elterjedt nézet, hogy Aradi Gonosza mellett, minden másé eltöppül; pardont csak Ujházié nyer. Ujházi bakterére nem emlékszünk már, — ennél szebb szerepei rég elmosták bakterének képét emlékezetünkben, — de Aradira úgy emlékszünk, mintha még ma is magunk előtt látnók. Kétségtelenül jó bakter tudott lenni, ha akart; de vagy nem akart mindig, vagy nem akarhatott mindig, s így nem egyszer kielégítetlenül hagyott. Bokodynak meg van az az érdeme, — eddigi fellépéséről, s két év előtt itteni vendégszerepléséről szólunk, — hogy mindig jó akar lenni, s tud is jó lenni, ha akar; e szép szokásáról, mint bakter sem mondott le, s mi bakterét egészen sikerültnek találtuk. Kövesi Sarolta, mint Boriska, s Némethy Kornél, mint Bárti Teresi ismert lelkiismeretességükkel játszottak, s ennél fogva nincs sem ő ellenük, sem a helyeiket betöltő többi közreműködő ellen kifogásunk.

Sajnáljuk, hogy úgy is hosszúra nyult cikünköt a keddi és csütörtöki előadásról szóló jelentésünkkel meg nem toldhatjuk, mert mindkét este megérdemelte volna. Főleg a keddi Bokody Müller-ével, melynél szebbet és jobbat színpadunk még aligha látott. Így csak színi krónikánk kiegészítése végett említjük fel a színtre hozott darabokat; kedden: „Ármány és szerelem” Schiller öt-felvonásos szomorújátékát; csütörtökön: „Szép molnárnő”, „A miniszter előszobájában” és „A váróteremben” című egy-egyfelvonásos három színművet adták.

KÜLÖNFÉLÉK.

A lefolyt hét a szüret hete volt, mely esős napokkal, zord idővel köszöntött be. A bortermésre általános a panasz, mert rosz bor termett úgyannyira, hogy azon kisebb szőlősgazdák, kiknek nincs elhelyezésre elegendő edényük, az újbórnak akóját 2 frt. 50 krjával nyakrafőre kínál-gatják.

Hymen Kovács István kir. törvsz. telek-könyvvezető f. hó 6-án vezette oltárhoz Gyenes Vilmát. Az esküvőn a zord esős idő dacára igen sokan jelentek meg. Násznagyok voltak Varga Elek törvszéki bíró és Madarassy László kir. ügyész.

Gyászhir. Özv. Szél Józsefné szül. Csikai Mária folyó évi október hó 9-én, élte 73-ik évében agyszélhűdés következtében elhunyt. Béke lengjen porai felett.

A közigazgatási bizottság f. hó 15-én ülést tart.

Hirtelen halál. Schvarzmayer Ignác helybeli gazdálkodó f. hó 10-én kiment a matkói pusztán levő tanyájára s ott még az ebédet jóízűen költötte el, sőt még tréfálódzott is cselédjeivel. Egyszerre csak hanyattesett s szörnyet halt.

Vakmerő lopás történt a mult keddi hetivásár alkalmával a sertéspiaczon. Gyenes István szentkirályi gazda és juhásza néhány darab anyabirkát és ürüt árult. Midőn a hetivásárra beállott, akkor még meg volt minden ürüje, szám szerint 10, de mikorra eladta s tulajdonkép az átszámolásnak meg kellett volna történnie, csak kilencz darab volt. Egyet tehát a gazda és a juhász szemé elől loptak el. A nyomozás a tolvaj után folyamatban van.

Váméri a törökök cultur képességéről előadást tartott az angol-club kérelmére a Hungaria termében. Az előadás igen érdekes volt s a törökök polgárosodására vonatkozólag azt mondta: csak hagyják békében a törököt, majd polgárosul az magától s ne civilizálja egy olyan nemzet, melyben egy ember 50 liter pálinkát s 50 ember egy font szappant fogyaszt évenként.

A helybeli színtársulat zenekarához egy új első hegedős lett szerződtetve, ki igen ügyesen kezeli a nyiretytyüt s kitünő szabatos játéka által már is figyelmet keltett. A színgazgató úgy lát-szik mindent elkövet, hogy a közönség igényeit kielégítthesse — miért valóban érdemes a támogatásra és pártolásra.

Félegyházán mint halljuk, egy consortium alakult egy vendéglő építésére. Ebben volna azután elhelyezendő a casino; egy külön karzatos terem pedig táncvigalmak és színelőadások tartatása céljából lesz építve. Üdvözljük a consortiumot az életre való s égető szükségét pótoló vállalatáért.

Krecsányi Ignác a szomszéd Félegyházán időzik jelenleg társulatával. A mult kedden Griseldist játszá a társulat igen nagy tetszés mellett.

Félegyházán az ujonnan épített kettős tornyú templomot, miután az teljesen elkészült, a héten adta át Pártos Gyula az átvétellel megbizottaknak.

— A szegedi képfestők Osman pasát tiszteletbeli nagy mesterükre választották. A választás indoka az, hogy a szegedi képfestők nagy mestere jog és igazság szerint csak az lehet, ki a muszkák hátát már annyiszor oly kitűnő szép kékre festé.

— **Nyilvános számadás** a kecskeméti nők által a török sebesültek részére adott ruhaneműekről: A kiküldött bizottság által gyűjtetett 44 klgr. 344 gr. tégés, 25 klgr. 622 gr. tégésnek való ruha, 81 klgr. 620 gr. sebre való ruha, 45 lepedő, 49 férfi ing, 41 gatyá, 14 női ing, 16 törülköző, 230 db. sebkötő és 1 pár harisnya, mely tárgyak f. hó 5-én Sztupa György úrhoz, mint a törököket segélyező orsz. bizottság elnökéhez felküldettek. — Nem mulaszthatjuk el egyidejűleg köszönetünket szavazni azon lelkes hölgyeknek, kik a fenti adomány által enyhíteni iparkodtak a szerencsétlenek bajain, úgyszintén Sárközy Ágnes, Sárközy Julia, Dr. Horváth Jánosné, Sárközy Szidónia, Szalontay Elekné, Katona Zsigmondné, Katona nővérek, Pacsu Ida, Szombathy Istvánné, Csorba Ilonka, Machleid nővérek, Fényfi Vilma, Horváth Lina, Dömötör Ida, Szabó nővérek, Dr. Szabó Lászlóné, Dömötör Gergelyné, Horváth Jánosné, Horváth Juczika úrhölgyeknek, úgyszintén Madarassy László és Páthy Károly uraknak, kik a fentemlített tárgyak összegyűjtése és elkészítésében segédkeztek voltak szivesek nyújtani, továbbá Tóth László és Szilády Lajos uraknak ingyen teljesített nyomdai munkáért, Bleyer László és Lehótzky Gyula uraknak a szállításra ajándékozott ládákért, s az Olvasókörnek a tégés készítésre díj nélkül átengedett nagyterméért. — Kecskemét, 1877. október 11. — A török sebesültek segélyező kecskeméti nők nevében: Kun Anna, elnök. Muraközy Józsefné, Machleid Alajosné, Dr. Kocsis Józsefné, Kiss Györgyné, Dömötör Sándorné, Jancsó Ádámné, Szel Józsefné, Vajda Gyuláné, Csolnoky Ferenczné, ifj. Szabó Lászlóné, Szegedy Gáborné, Tóth Istvánné, özv. Tóth Andrásné, Csányi Teréz, Antal Péterné bizottsági tagok.

— **A legrégebbi hírlap.** A heidelbergi egyetemen legutóbb egy hírlap-példányt fedeztek fel, mely a legrégebbi, a melyről eddig tudunk. Negyedéret 1609. évfelirással, Carolus János nyomdájából került ki Strassburgban. Tartalmából legérdekesebb a Galileo Galilei által feltalált telescop ismertetése s azon hírek, melyek Prágában történt rablások és gyilkosságokat írják le.

— **Főhívis.** A kecskeméti reform. főtanodai szépirodalmi önképzőkör célul tűzte ki a szépirodalmi s lehetőleg a tudományos ismeretek megszerzését, melyet sem az iskolai, sem pedig a családi nevelés nem adhat, mely szent cél elérésére, a szorgalom mellé, szükségeltetik: jól berendezett könyvtár s olvasda létesítése illetve főtartása. Azonban ezen elkerülhetlenül szükséges eszközök beszerzése oly nagy anyagi segínyt kíván, minőt egy ily ifjúsági kör nem képes elviselni. Ez okból a szépirodalmi önképzőkör a nagyérdemű közönséget kéri föl, becses pártfogására számítva, hogy minél többen mint pártolók az egylet tagjai közé lépve a nemes cél elérésében vagy anyagilag, vagy szellemileg segédkezzenek sziveskedjenek. A kör pártoló tagjaiul tekintetnek az alapszabályok 6. §. szerint „azok, a kik a kört akár szellemileg, akár anyagilag, de mindenesetre a rendes tagok szolgáltatása mérvét (2 frtot) meghaladó módon és eszközökkel támogatják“. A pártoló tag a 16. §. értelmében „igényt tarthat minden a kör által rendezendő hangversenyek, vagy más nyilvános, beléptidíjakkal összekötött előadások alkalmával egy-egy szabad bemeneti jegyre, mely azonban másra át nem ruházható“; továbbá a 15. §. szerint „joga van minden pártoló tagnak a titkárnál (lakása II. tized, Templom-útcza, 350. sz.) egy héttel megelőzőleg történt bejelentés föltétele mellett fölolvásokat tartani, mely fölolvások nem esnek szükségkép megbírálás alá! Azok, kik óhajtanak a kör pártoló tagjai lenni, akarataik nyilvánítását vagy írásban, vagy szóval a választmányi elnöknel (lakása Széchenyi-útcza 4. sz.) vagy pedig a titkárnál eszközölhetik. Kecskemét, 1877. szept. 29. Horváth Ádám, választmányi elnök. Páthy József, titkár.

MOZAIK.

A bostoni „Traveller“-ban volt olvasható: „Nem megvetendő ajánlat. Engem Farwest Coelbsnek hívnak, és 1000 dollár jutalmat ígérnek annak, ki egy jó partit szerez számomra. „Születtem 1830-ban Washingtonban. — Öt hadjáratban vettem részt Indiában. — Három Sionx indiánnak fejbőrét metszettem le és hétszer állottam már azon a ponton, hogy megnősüljek, részint Déli-Carolinában, részint Mexikóban, Peruban vagy Chiliben. — Vagyonom 18,000 dollár ér, 10 ezer dollár fekvőbirtokban és 8 ezer pénzben és értékpapirokban. — Hibáim a következők: Azzom jobb felén egy kis szepelő van és bal szemem fölött egy jel. — Egy párbajban, melyről jobb szeretnék soha sem be-

szélni, bal kezem harmadik ujját elvesztettem; végre járás közben egy kissé biccentek. — Különben egyébként a többi emberekhez hasonló vagyok. — Politikában mérsékelt, vallásban szabadon gondolkodó vagyok. — Néha bort iszom, de rendszeren portert. — A hideget ki nem állhatom. — A boxirozást, kakasviadalt és pantomimákat kedvelem. — Teljes életemben egyetlen regényt sem voltam képes elolvasni. — A szépnem imádjára talál bennem, különösen az, a ki másat kivülem nem fog szeretni. — Örömet vennék nőül egy 20—35 éves nőt, kivált ha özvegy. — Legyen bár szőke, vagy vörös, mindegy; mégis jobb szeretném, ha barna hollófürtű lenne. — Könnyelmű, élvhajászó, kalácese, párizsi élet után sohajtozó, zongorázó nők nem kellene. Nagyon fiatalok vagy nagyon öregek jobban teszik, ha nem is mutatják magukat.“

A medvehistóriákat rendszeren kapva-kapják, a nélkül, hogy alapján véve tudná az ember, hogy miért. — Beszéljünk el tehát egyet.

Dumas Sándor első „Utí benyomások“ művében beszél egy beafsteakról, melyet evett és azzal végzi, hogy a medvék nagymérvű csökkenését fájjalja. — Így a turisták, kik napjainkban látogatják a tizenhárom hegyeit, a hova az újságok reklamjai és a fogadósok fecsegései csalogatják, csak ritkán jutnak azon szerencsés helyzetbe, hogy medvével találkozzanak. — De a haladás végre Sveicuzot is elérte, mint a többi államokat. — A kalauzok most egy igen eszelyes módon és olesó szerrel eszközlik ezt az örömet a turistáknak. — Látni fogjuk, hogy mit tesznek e szeges botú kópék.

F*** mesélte el barátinak, hogy mikor mint művész batyujával hátán a hegyek közt tévelygett, a mint egy sziklát megkerült, egyszerre egy hatalmas termetű medvével találta magát szemben. — Azonnal fejének czélzott revolverével.

— „Megálljon uram, megálljon!“ — kiáltott az élénken.

— „Hogyan? micsoda dolog ez? Egy medve, ki értelmesen beszél!“

— „Igen uram, igen!“ — válaszolá a medve, de közeledtében is megtartva a tiszteletteljes távolságot.

— „De én még mindeddig nem értem“ — szólott a művész fegyverét készen tartva.

— „Engedelmevel — kezdé az állat — a dolog így áll: Én egy régi limonádé-készítő vagyok Valaisból. Az üzlet nem ment és én ide jöttem. — Most a vidék kalauzai naponként forintjával fizetnek, oly föltétellel, hogy a hegységben a medve szerepét játsszam. — És úgy látszik, hogy ez kifizeti magát e helyen. — Hogyha az utasok látomra megijednek, a rettenthetlen kalauzok biztosítják őket és engem megfutamitanak. — Ily esetben a nap nyugtával ők és én osztakozunk a borra valón. — Ez nem rossz mesterség, de van szünete is.“

Nagy Péter az oroszok feledhetlen czárja 1706-ban a kiewi archimandritánál étkezett. A pohárnoki tisztet egy öreg szerzetes Kappa Román teljesíté, ki szerencsétlenségére leejtá a földre a poharakat, melyek telve voltak a tálczáról. Haragosan emelkedett föl a ezár, összeszorított öklével maga akarván megbüntetni a szerencsétlent, de Kappa Román nem vesztve el lélekjelenlétét, így kiálta föl:

„Nem csöpögve de özönével áraszsza el mindenek atyja az én czáromat, mint a bor a földet, a te ellenségeid úgy semmisüljenek meg, miként e poharak összetörték!“

Nagy Péter megölelte a magát föltaláló szerzetest és pechereki archimandritává nevezte ki.

Hetivásáron volt a fiatal gazda, borjukat vásárlandó; midőn onnan hazatérne, útközben meglátogatott egy kisasszonyt, kinek udvarolni szokott. — Honnan, honnan X. úr? — kérdé a kisasszony, midőn a fiatal ember belépett.

— Itt voltam a hetivásáron üszöket nézni s meg nem állhattam, hogy nagysádat is meg ne nézzem — válaszolá udvariasan a fiatal ember.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1877. október 12.

Tisztabúza m.-máza	74—76 kl.	10.50 któl	11.12 krig.
Elegy „ „	72—73 „	8.12 „	8.44 „
Rozs „ „	70—71 „	7.20 „	7.32 „
Árpa „ „	60—62 „	6.60 „	6.76 „
Zab „ „	36—40 „	6.30 „	6.50 „
Köles „ „		6.50 „	6.60 „
Kukoricza csöves		3.40 „	3.60 „
Burgonya		1.20 „	2.20 „

Főmunkatárs:

KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:

Dr. TASSY PÁL.

Kimutatás

a kecskeméti pénztárszövetkezet szept. havi forgalmáról.

Takarékpénztár.

Bevétel:

Pénztárállás augusztus 31-én	11,144	frt.	85	kr.
Betételek után	100,517	„	60	„
Különféle díjak után	187	„	09	„
„ kamatok után	6,405	„	21	„
Kölesön visszafizetések:				
Váltók után	151,910	„	—	„
Előleg után	28,714	„	—	„
Ingatlan után	1,695	„	—	„
Magán váltó	753	„	—	„
Egyletiház-jövedelem után	134	„	31	„
Perköltség	12	„	69	„
	301,473	frt.	75	kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	67,550	frt.	22	kr.
Kifizetett folyó kamat	661	„	79	„
Kölesönök váltókra	147,672	„	60	„
Magán váltó	22,116	„	—	„
Viszleszámitolt váltó	52,400	„	—	„
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	845	„	—	„
Üzleti költség	23	„	33	„
Steiner Farkas-féle földre b. natpénz	252	„	—	„
Egyletiház	40	„	—	„
3% államilleték a mult havi folyó kamat után	10	„	07	„
	291,570	frt.	91	kr.
Pénztárállás 30-án	9,902	„	84	„
Markovics.	301,473	frt.	75	kr.

Kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank

Bevétel:

Pénztárállás augusztus 31-én	14,657	frt.	80	kr.
Kötelezett takarékbetétek után	32	„	—	„
Váltó visszafizetések:				
Idegen váltókra	83,759	„	67	„
Fedezett váltókra	4,190	„	—	„
Előleg visszafizetések	12,184	„	—	„
Folyószámlák után	32,905	„	70	„
Pesti telepítvények után	30,200	„	—	„
Kamatok	2,552	„	89	„
Díjak	676	„	47	„
Késelmi kamatok	32	„	80	„
Átírási díjak	4	„	—	„
	181,195	frt.	33	kr.

Kiadás:

Váltó leszámolás:				
Idegen váltókra	67,254	frt.	—	kr.
Fedezett váltókra	16,645	„	—	„
Folyószámlákra	19,298	„	34	„
Kötelezett takarékbetétekre	384	„	—	„
Betét-lapokra	2,280	„	—	„
Pesti telepítvényekre	56,390	„	—	„
Időközi kamatok:				
a) Pesti telepítvényekre	439	„	77	„
b) Folyószámlákra	365	„	32	„
Üzleti költségekre	87	„	69	„
Elnöki fizetés	125	„	—	„
Tisztviselők fizetése	249	„	99	„
Osztalék részvényekre	158	„	—	„
Osztalék köt. tak.-betétekre	10	„	40	„
Függő kamatok köt. betétekre	33	„	40	„
Függő kamatok betéti-lapokra	379	„	82	„
Állami illetékek betétek tők. és kifizetett időközi kam.	6	„	87	„
Felügyelői tiszteletdíj	100	„	—	„
	164,207	frt.	60	kr.
Pénztárállás 30-án	16,987	frt.	73	kr.
Vajda, könyvelő.	181,195	frt.	33	kr.

Központi takarékpénztár.

Bevétel:

Mult havi pénztári maradvány	4,317	frt.	45	kr.
Betétek	19,998	„	60	„
Kölesön visszafizetés	705	„	—	„
Előleg	1,107	„	—	„
Leszámitolás	95,140	„	25	„
Folyószámlák	64,450	„	—	„
Viszleszámitolás	63,510	„	—	„
Betéti viszkamat	1	„	32	„
Különféle kamatok	3,329	„	70	„
Különféle díjak	69	„	10	„
	252,628	frt.	42	kr.

Kiadás:

Leszámitolás (váltóra)	96,530	frt.	—	kr.
Betétek és tők. kamat visszafiz.	9,379	„	26	„
„ folyó kamata	65	„	57	„
Viszleszámitolás visszafizetése	64,450	„	—	„
Folyószámlák	75,728	„	22	„
Államilleték	„	„	89	„
Osztalék	65	„	—	„
Beszerezés	6	„	—	„
Tiszti és szolga fizetés	416	„	68	„
Folyó költség	18	„	02	„
Különféle kamatok	1,081	„	78	„
Pénztárkészlet, mint egyenleg	4,887	„	—	„
Auspitz.	252,628	frt.	42	kr.

4622. Arverési hirdetmény.

1877.
A kecskeméti kir. tszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város közönsége végrehajtatónak Vecsei Pál és neje Kozma Katalin végrehajtást szenvedő ellen 200 frt. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében másodrendű alperes Kozma Katalin Vecsei Pálnénak a kecskeméti 5638. sz. tjkvben 38. r. sz. a. foglalt, bíróság 720 frtra becsült szőlőbirtoka és a kecskeméti 4995. sz. tjkvben 37. a. r. sz. a. foglalt, bíróság 318 frtra becsült ingatlana az 1877. évi november hó 10-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1877. évi december hó 10-ik napján d. e. 9 órakor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladni fognak.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban — a hivatalos órákban — mindenki által megtekinthetők.

Felhívottnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek közzétételétől számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíthatni.

Végül felszólítottanak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságunk 1877. évi szept. hó 5-én tartott üléséből. 191 (1—1)

Nyilvános jelentés!!

Kedvezőtlen viszonyok kényszerítettek bécsi telepünk megszüntetésére, és egész árúraktárunknak a gyári áron sokkal alább történő elárúsítására. Gyors eladás elérése végett **frt. 8.15** csekély árért a következő czélszerű és jó árúkat adjuk, és pedig:

1 pontossági óra, hozzá illő hosszú lánczczal; pontos járásáért egy évi kezesség nyujtatik.	1 csukor-szeleceze, páli-szander-fából, legszebb faragványokkal kirakva, csapó zárral bezárható.
1 asztali lámpa biztonság lángscsappal, igen czélszerű.	1 csukor-fogó, örökké fehéren maradó fémből.
1 asztal-terítő, elegans és szingazdag, finom angora-gyapjúból.	6 db. illatos egészségi szappan, dr. Dupontól.
10 aczélmetszetű kép, híres mesterek másolatai, melyekkel 2 szobát lehet feldíszíteni.	6 asztali kés erős nyélben, aczél pengével.
1 thea-főző készülék, melyen 2 perc alatt a legjobb theát főzhetni.	6 asztali villa erős nyélben.
1 terracotta-szobor, egyúttal gyujtókészülék, finom kivitelben, díszül szolgál bármely szalon-asztalnak.	6 evőkanál, cs. kir. szabdalommal, melyek mindig fehérek maradnak.
1 dominó-játék, teljesen hozzá illő faladikában.	1 leves-szedő, cs. k. szabdalommal, tömör.
	1 tejszedő, cs. k. szabdalommal, tömör.

Az összes, itten felsorolt 50 darabnak ára együttvéve csak **frt. 8.15.**

Az összes árúért kezesség nyujtatik.
Czim: Vereinigte Export-Compagnie Wien, Burgring, 3.
Vidéki megrendelések utánvált mellett pontosan eszközöltetnek.

Jó száraz tölgy tűzifa és nyárfa

készpénz fizetés mellett jutányos árban kapható

Lichtner Dávid és fia

190 (3—2) fakeskedésében.

Ház-eladás.

Halasi-nagy-útczában levő **20. sz. alatti ház** kedvező feltételek mellett szabad kézből örök áron eladó.
A venni szándékozók értekezhetnek a fentnevezett házban tulajdonosnő

V. Kiss Lászlónéval.

186 (3—3)

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tiszteletteljesen értesíteni, hogy — a helybeli tek. kir. törvényszék és járás-bíróságnál bevégzett joggyakorlatom után — ügyvédi működésemet megkezdem.

Midőn ezt közzéteszem, készséggel felajánlom közbenjárásomat az e téren előforduló ügy peres, mint a perenkívüli ügyek vitelében.

Irodám van III. tized, budai-nagy-útcza 37. sz. a.

Tisztelettel

Sárközy Mihály,

köz- és váltó-ügyvéd.

185 (3—3)

A **gácsi gyapjuszövet s finom posztógyár igazgatósága** tudatja Kecskemét város s vidéke t. cz. közönségével, miszerint gyártmányának raktárát **kizárólagosan egyedül**

Dragolovics Döme

helybeli kereskedő úrra bizta, hol csakis **tiszta gyapjúból, valódi hamisítatlanul készült gyártmányai** eredeti **gyári áron** kaphatók.

Ennek folytán kéri a gyár igazgatósága a t. cz. közönséget, hogy bármelyik más üzletben a gácsi gyár gyártmányaként áruba bocsájtott czikkeket a gácsi gyár ellen elkövetett **hamisításnak** s a t. cz. közönség tétvára vezetésének tekintsen.

Tisztelettel

A **gácsi gyapjuszövet s finom posztógyár igazgatósága.**

180 (3—3)

Hirdetmény.

Fülöpszállás város közbirtokosságának folyó évi 12. számú határozatával az öt tulajdonjoggal illető **Páka-puszta egy részének, vagyis 150 catastralis holdnak** eladása rendeltetvén el, ennek a helyszínen leendő nyílt árverés útján eladására határidőül folyó évi **október hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája** tűzetik ki.

Miről a venni szándékozók azzal értesítetnek, hogy zárt ajánlataikat 10% bánatpénz esatoiása mellett folyó évi október 21-ik napjáig a város fő-bírájához benyújthatják, megjegyeztetvén, hogy a pusztára rész 50 és 25 holdas darabokra szagatva fog árverés alá bocsáttatni.

Az árverésre vonatkozó feltételek a város közházánál bármikor megtekinthetők.

Kelt Fülöpszállásán, 1877. okt. 1.

Péli János,

főbíró.

189 (3—2)

Van szerencsém tisztelettel értesíteni a nagyérdemű közönséget, miszerint

ügyvédi irodámat

édes anyám özvegy Tatay Andrásné asszony házában (5-ik tized kis-csongrádi-útcza 169. szám alatt) megnyitottam.

Tatay Endre,

193 (1—1) köz- és váltó-ügyvéd.

Árlejtési hirdetmény.

A kecskeméti kir. ügyészség részéről közhírré tétetik, hogy a kecskeméti kir. törvényszék bürtönei számára következő szükletek, u. m. az **ágyakba való szalma, mosó-szappan, olaj, fagygyújtó, petroleum** szállítása az 1878. év január hó 1-ső napjától bezárólag azon évi december hó utolsó napjáig terjedő időtartamra f. évi október hó 16-án (azaz 1877. október hó 16-án) d. e. 9 órakor Kecskeméten a kir. ügyészség hivatalos helyiségében a legkevesebbet vállalkozónak ki fog adatni. Az árlejtés az új mértékek szerint fog történni.

Tartoznak a vállalkozni kívánók, és pedig az írásbeli ajánlattevők az árlejtésre kitűzött határidő elérése előtt írásbeli ajánlatukhoz zártan 50 frt. bánatpénzt letenni.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órákban alul-írottánál bármikor betekinthezők.

Kelt Kecskeméten, 1877. okt. 3-án.

Madarassy László,

kir. ügyész.

194 (1—1)

Néhai Csillag Márton-féle

kerekegyházi birtok

kedvező feltételek mellett szabadkézből eladandó; — értekezhetni felvilágosítás végett **Hellsinger Regina** aszszonysággal, Szécsényi-tér 269. sz. 195 (3—1)

8028.

1877.

Hirdetmény.

Tomó Sándor mint a pusztaszeri legújabb kiosztású föld 19 ik részletének bérlője, a bérlétről önként lemondván, annak a még hátralevő 3 haszonbéres évrei újból kiadása a folyó évi 8028. számú tanácsi végzéssel megrendeltetett s árverési határidőül a gazdászati hivatalba f. évi október hó 19-ik napjának reggeli 9 órája kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 100 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek ugyanott a kitűzött határidőig megtekinthetők.

Kecskemét, 1877. október 12.

196 (1—1)

A gazd. osztály által.

10,929. sz.

p. 1877.

Hirdetmény.

Az alólikt kir. törvényszék által az 1874. XXXV. t. cz. 15. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy **Dr. Mannheim Ignác** kecskeméti lakos kir. közjegyző, közjegyzői irodáját f. hó 9-én Kecskeméten nagy-budai-útcza 148/3. sz. a. megnyitotta.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszéknek 1877. október 9-én tartott polgári üléséből.

Kovács József,

kir. törvszéki h. elnök.

Dr. Katona Béla,

kir. tszéki aljegyző.

197 (1—1)

8140.

1877.

Hirdetmény.

A monostori száraz-malom és hozzá tartozó 7 hold föld haszonbérbeadása iránt f. hó 2-án kitűzött árverés vállalkozók hiányában meg nem tartathatván, a 8140/877. számú tanácsi végzéssel újabb árverés tartása rendeltetett meg, minek folytán árverési határidőül a város-háza udvarára f. évi október hó 16-ik napjának reggeli 9 órája tűzettek ki, melyre a vállalkozni akarók 50 frt. bánatpénzzel megjelenésre azzal hivatnak fel, hogy az árverési feltételek a gazdászati hivatalban addig is megtekinthetők lesznek.

Kecskemét, 1877. okt. 8.

198 (1—1)

A gazd. osztály által.

8141.

1877.

Hirdetmény.

A bugaczi szőlő és hozzá tartozó 2 hold teményföld és lakóház haszonbérbeadása iránt f. hó 2-dikára kitűzött árverés vállalkozók hiányában meg nem tartathatván, a 8141/877. számú tanácsi végzéssel újabb árverés tartása rendeltetett meg, minek folytán árverési határidőül a város-háza udvarára f. évi október hó 16-ik napjának reggeli 9 1/2 órája kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók 25 frt. bánatpénzzel megjelenésre ezennel felhivatnak.

Kecskemét, 1877. október 8.

199 (1—1)

A gazd. osztály által.